

Sijači mira i radosti

U obiteljskom domu, u školi, u uredima, na poslu, ili na farmi, gdje god da se nalazi, kršćanin bi trebao davati svjedočanstvo svoje vjere i postati – kako je to osnivač Opusa Dei volio reći – autentični sijač mira i radosti.

1.01.2011.

Današnji je svijet mjesto puno nade, a ipak predstavlja hitne izazove i poteškoće koje zahtijevaju odlučan odgovor kršćana. Jer mi ne možemo zaboraviti da je Krist naš mir. Dok svoje oči imamo usmjerene prema

našoj nebeskoj domovini, našu pozornost također privlači i ono što se zbiva u svijetu. Istinska je briga ono što doliči onima od nas koji se pripremaju, življenjem i utjelovljenjem vjere u potraži za mirom i pravdom, uživati vječni mir i božansku pravdu, Božju milost i ljubav.

Aktivna prisutnost kršćana u društvu trebala bi nade današnjeg svijeta preobraziti u djela ljubavi i služenja. Također bi trebala nuditi istinske i autentične odgovore na svakodnevna pitanja i izazove. Ako bi svaki kršćanin trebao biti „onaj koji stvara mir i pravdu“, osnivač Opusa Dei želio je da svaki bude „sijač mira i radosti“. Kroz svoj život i svojim primjerom i učenjima, Josemaria Escriva uspješno je sijao pravdu, mir i ljubav. Ovo se plodno sijanje nastavlja i danas, živo u apostolskom duhu njegove duhovne djece i brojnim socijalnim inicijativama koje

je on ili izravno potaknuo ili inspirirao.

Srce je njegove poruke smješteno u posvećivanju svakodnevnog života kroz svakodnevni posao. A gdje se taj svijet pravde i mira može pokrenuti ako ne u običnom svakodnevnom životu? U obiteljskom domu, u školi, u uredima, na poslu, ili na farmi, gdje god da se nalazi, kršćanin bi trebao davati svjedočanstvo svoje vjere i postati – kako je to osnivač Opusa Dei volio reći – autentični sijač mira i radosti. Upravo je to mjesto gdje moramo mijenjati svijet kršćanskim uvjerenjima: u svakodnevnom životu, u društvenim odnosima, slobodom djece Božje. „Svijet nas čeka – piše u Brazdi – Da, mi strastveno volimo svijet jer nas je Bog tako učio: *Sic Deus dilexit mundum* - Bog je tako ljubio svijet. I mi ga volimo jer upravo tamo se borimo u prekrasnom ratu ljubavi, kako bi svatko pronašao mir kojeg je

Krist došao ustanoviti“(Brazda, br. 290).

Znam da je Josemaria Escriva želio da se katekizam kršćanske doktrine odnosi na društvene i političke dužnosti kršćana u civilnom društvu. Na takav bi se način katolici od djetinjstva podučavali o jedinstvu života: dobar kršćanin također mora biti i dobar građanin. Njegova je želja postala stvarnost. *Katekizam Katoličke crkve*, u trećem dijelu, posvećuje jedno cijelo poglavlje ovoj temi. Tamo stoji, „Sudjelovanje je dragovoljno i plemenito zalaganje osobe u društvenim razmjenama. Svi moraju sudjelovati u promicanju općeg dobra, svatko prema položaju koji zauzima i zadaći koju obnaša. Ta je dužnost najuže povezana s dostojanstvom ljudske osobe.“(br. 1913). „Sudjelovanje se ostvaruje prije svega prihvatanjem zaduženja za područja u kojima čovjek preuzima osobnu odgovornost: po

skrbi kojom se posvećuje odgoju vlastite obitelji, savjesnošću kojom vrši vlastiti posao, on sudjeluje na dobru drugih i društva.“ (br. 1914).

Apostolsko poslanje kršćanina, prema učenjima Josemarije Escriva, uključuje društveno sudjelovanje i osobnu odgovornost. Naš Gospodin želi, posredovanjem Blažene Djevice i Josemarije Escriva, da kršćani zaista postanu radnici za pravdu i mir koji se temelje na praštanju, a sve se to da opisati riječima osnivača Opusa Dei kao „sijači mira i radosti“.

Također želim da ovi sijači mira i radosti, pomoću Duha Svetoga, dođu i na Daleki Istok, u Vijetnam.

L'Osservatore Romano, 6. listopada, 2002.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/sijaci-
mira-i-radosti/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/sijaci-mira-i-radosti/) (6.08.2025.)